

Nieuwsbrief

Jaargang 7
Editie 4
Datum : Mei 2016

Beste leden,

Het beste werd voor het laatst gehouden. De kers op de taart als het ware. Neem nu onze Dames. Aan het begin van het seizoen was er bij sommigen enkel wat twijfel met hoeveel punten achterstand op de voorlaatste onze dames zouden eindigen. Geen enkel dus. De doemdenkers werden door onze piepjonge dames mooi op hun plaats gezet. Op de laatste speeldag werd het behoud in 2de provinciale verzekerd. Een weergaloze prestatie van een dream-team.

Heren 2 dan, ook bij hen was de laatste speeldag beslissend. "Wat onze dames gepresteerd hebben, dat kunnen wij ook en zelfs beter" zullen ze gedacht hebben. Winst bij 2de geklasseerde Humbeek was een must, geen sinecure dus. Het werd een wedstrijd die niet geschikt was voor hartlijders. Maar wel afgesloten met een klinkende overwinning waardoor de promotie naar 2de provinciale een feit was.

Ons jubileumseizoen werd dus in stijl afgesloten door onze seniorenploegen.

Bij de jeugd ging het iets minder heftig maar wel even enthousiast aan toe. Het was een seizoen zonder grote uitschieters. Een aantal van onze jongeren gingen de internationale toer op en trokken in de paasvakantie richting Spanje voor een weekje volleybalstage gecombineerd met een vakantie (of was het andersom?). Sterreporter Dorianne zorgde voor een uitgebreid verslag.

Dit was het laatste nummer van dit seizoen. We wensen iedereen een zonnige en deugdoende vakantie. Bij leven en welzijn zijn we er terug in september.

De krachttoer van het “dream team” 2015-2016

De sterren stond niet gunstig, eind april 2015. De toenmalige dames hadden zich niet zonder moeite weten te redden maar daarna volgde een leegloop van de ervaren speelsters enerzijds, meerdere jonge talenten anderzijds. De trainer had daarvoor reeds lang aangekondigd te zullen stoppen. Van de toenmalige kern bleven enkel Ine Pissé en Ine Vanlaer over, tot overmaat van ramp zou deze laatste ook voor afzienbare tijd out zijn omwille van een broodnodige rugoperatie. Er werd een kern van 12 speelsters samengesteld met uitsluitend jeugdspeelsters, waaronder 2 van amper 14 jaar en 2 van 15. Met Guido Vierendeels werd een ervaren trainer gevonden en na overleg met de ouders werd besloten om, ondanks de onervarenheid, toch in 2de provinciale in te schrijven. In een niet zo ver verleden was immers bewezen dat het niet zo eenvoudig is uit een lagere reeks te stijgen.

Met huizengrote vraagtekens werd aan de competitie begonnen maar in de eerste wedstrijd werden vriend en vijand verbaasd met een 2-3 winst tegen Gooik. Een betere start kon dit voor het moreel van de troepen niet zijn, dit pakt ze hen alvast niet meer af. De volgende 2 wedstrijden liepen ze dan wel zwaar tegen de lamp maar in de eindafrekening bleken dat de latere nummers 1 en 2 uit de eindrangschikking te zijn ; ondertussen hadden de meisjes al voorlopig afscheid moeten nemen van Ine Vanlaer. De 2 daaropvolgende maanden verliepen met horten en stoten, enkel setwinst tegen Grivok en Zuun kon het geloof in zichzelf voldoende hoog houden. Net op tijd werd nog eens een punt uit de brand gesleept bij Bellingen en gelukkig bleven Londerzeel en Wolvertem nog in hun buurt hangen. De momenten van de waarheid kwamen er aan want beide ploegen moesten nog bekampt worden. Hoopgevend maar anderzijds ook teleurstellend was de 2-3 nederlaag eind december tegen concurrent Londerzeel. Enkele weken later kwam de eerste voorspelling uit die Guido in september gedaan : de meisjes zouden een sterke terugronde spelen. Want zo geschiedde onmiddellijk met een volle driepunter uit bij Wolvertem. Na meer dan verdienstelijke intermezzo's tegen de latere kampioen Leefdaal-Bertem (3-1) en Eternit (1-3) begonnen de Dames aan hun opmars en pakt punten tegen Grivok, Zuun, Lennik en Kruikenburg 2. Daarmee schoven ze naar een derde laatste en veilige plaats maar daarmee was de buit nog niet binnen omdat de andere concurrenten ook punten gepakt hadden, zij het minder, en de laatste 2 confrontaties waren net tegen hen. De voorlaatste wedstrijd moesten ze naar Londerzeel en daar de 3 punten pakken, zou voldoende zijn voor het behoud. Er werd gewonnen, maar “slechts” met 2-3 zodat de laatste wedstrijd tegen Wolvertem de doorslag zou geven. Hiervoor zouden 2 sets en het bijhorende punt volstaan, in principe geen onoverkomelijke opdracht maar het moest natuurlijk wel nog gerealiseerd worden. De eerste punten verliepen zeer moeizaam maar de knop werd snel omgedraaid en de eerste set werd binnengehaald. Nog 1 set en het mirakel zou een feit zijn ... En dat werd het ook, nog vlotter dan de eerste werd de tweede, bevrijdende set gewonnen. Daarmee werd ook de tweede voorspelling van Guido bewaarheid : hij was nog nooit in zijn lange trainerscarrière met een ploeg gezakt, en ook niet met Davoc Lot dus !

Een dikke proficiat aan de meisjes voor deze krachttoer, iedereen zal toegeven dat dit alle verwachtingen overtreft. Een dikke merci aan Guido voor de uitstekende begeleiding op sportief vlak en aan Christine en Cindy als ploegverantwoordelijken voor al de rest. Dank ook aan de ouders die de ploeg het hele seizoen zijn blijven steunen !

Het dream team:

Boven : Guido Vierendeels, Ester Muylaert, Maëlle Verheyden, Lore Hollemans, Silke de Jong, Liene Geysermans, Anke Samyn, Imke Samyn, Ine Pissé, Tessa De Pauw en Tina Hollemans
Onder : Karen Goossens, Ine Vanlaer

Heren 2

Op zondag 23 april verzamelde heren 2 rond 15u30 op de parking in lot voor wat misschien wel de belangrijkste match van het hele seizoen was. De laatste match van het seizoen, tegen Beivoc Humbeek, zou bepalen of de ploeg zich via de tweede plaats kon verzekeren van promotie naar 2^e provinciale. De stress was meteen voelbaar en de reservewedstrijd werd dan ook verloren met 3-0. Het belooft een spannende match te worden zeker omdat Davoc lot de 3 punten nodig had.

De eerste set ging snel van start en al snel stond het 5-1 voor Humbeek. Door de hoge opslagdruk werd de kloof nooit te groot. We keken dan wel de hele set tegen een kleine achterstand aan, op het einde konden we de set toch in ons voordeel beslissen. (setstand 22-25). In set 2 kregen we het omgekeerde beeld van de eerste set. We begonnen uitstekend en een 2-6 voorsprong stond op het bord. Door teveel individuele fouten en opslagmissers lieten we de set toch nog uit handen glippen. We verloren set 2 dan ook met 25-19. Alles te herdoen zegt men dan wel eens. Georges en Bob zette de ploeg meteen weer op scherp en we begonnen goed aan set 3. De opslagen stonden weer op punt en dankzij de meegereisde supporters konden we ondanks enkele betwistbare beslissingen van de scheidsrechter de set vrij makkelijk binnenhalen. (setstand 18-25). In set 4 leek bij beide ploegen de vermoeidheid de kop op te steken. Langs beide kanten veel individuele fouten en opslagmissers. Toch ging de set gelijk op en het stond bij 20-20 nog steeds gelijk. Bij 22-23 floot de ref eerst in ons voordeel, maar kwam na heel wat gediscussieer met hun kapitein op deze beslissing terug tot onbegrip bij onze ploeg. De spanning tussen beide ploegen was te snijden. Het spel zat op de wagen en dit leidde tot enkele acties die zeker niet op een volleybalveld thuis horen! Na een dikke tien minuten, heel wat gepraat tussen kapiteins en scheidsrechter maar ook uitdagend gedrag langs beide kanten, moest het punt opnieuw gespeeld worden. Het maakte echter niet meer zoveel uit want we scoorden meteen en kregen op die manier een eerste matchbal. Het was meteen raak! We verzilverden deze eerste matchbal en het feest brak los! (setstand 22-25). In de kleedkamer werd er nog gevierd met cava en versnaperingen.

We zouden graag als ploeg nog enkele mensen willen bedanken: Natuurlijk in het bijzonder onze trainers Georges en Bob voor hun inzet voor en begeleiding van de ploeg gedurende het hele jaar en om ons weer op de rails te zetten als het even minder ging. Natuurlijk mogen ook de supporters niet vergeten worden! Tijdens het hele jaar maar ook op deze dag waren zij in grote getale aanwezig om ons met veel lawaai te ondersteunen. Wij als ploeg geloven niet dat dit zonder hen mogelijk was geweest en daarom voor zowel trainers als supporters een welgemeende **dankuwel!**

U13 jongens

Tussen al dat seniorengekweld willen we ook een paar jeugdploegen in de kijker plaatsen, zoals de U13 jongens. De eerste competitie helft hebben ze het heel moeilijk gehad. De wil en inzet ontbrak er wel niet aan, maar het winnen zat er niet echt in. Wel meerdere keren verloren met 2-3 waardoor er toch blijkt was dat ze iets konden.

De tweede competitie helft, na de herschikking van de reeksen, ging het hen veel beter af. Op één enkele uitzondering na de ene overwinning na de andere, en meestal met duidelijke cijfers.

Op 23 april werd hun competitie in stijl afgesloten door hun laatste wedstrijd van het seizoen te gaan winnen op Leefdaal met 0-5. Onze jongens eindigden hiermee op een tweede plaats in hun reeks.

Proficiat aan Matthieu, Brent, Rubbe, Karl, Len en Jorben.

Natuurlijk wil de volledige ploeg vooral Nancy en het bestuur bedanken die dit ook mogelijk maken.

Trainster Nancy wordt aan de linkerkant omringd door LEN (links boven), daaronder MATTHIEU en daaronder BRENT.

Rechts hebben we RUBBE en JORBEN en wat lager KARL.

U15 meisjes

Onze U15 meisjes deden het meer dan voortreffelijk in hun reeks in 2de provinciale. Ze eindigden ongeslagen als eerste in reeks C.

rangschikking - U15 Meisjes tweede provinciale reeks C

1	Davoc Lot 2	10	10	0	0	39	11	20
2	De Mitters Wespelaar - A	10	8	2	0	36	14	18
3	Volley Opwijk - A	10	6	4	0	33	17	16
4	Landense SV 2	10	4	6	0	21	29	14
5	Grivok Grimbergen - A	10	2	8	0	15	35	12
6	HZ 93 Hofstade-Zemst	10	0	10	1	6	44	9

Zij zorgden voor dit exploit :

Van links naar rechts

3: Lotte Ravestijn

11 : Sien Moriau met daarachter Alice Vanhoutte

1: Laura Pauwels

12: Maaïke vanlaethem

Trainer Alexander

6: Joke Vandergucht

9 : Karen Sneppe

Uiterst rechts : Laura Geyskens en Lore De Pauw

Volleybalstage Playa D'Aro - Spanje

Op zaterdag 26 maart was het dan zover, 21 deelnemende DAVOC, Lot spelers, 2 clubtrainers en 18 begeleidende familieleden vertrokken met een 'Bell Tours' -bus naar het mooie Playa D'Aro, Catalonië -Noord-Spanje, voor een weekje vakantie gecombineerd met een volleybalstage.

Na een busrit van ruim 16 uren, kwamen we zondagochtend, moe maar tevreden, toe in het 'Caleta Palace' -hotel

Nadat iedereen was ingecheckt, kregen we een korte briefing van Geo Holidays, het reisbureau dat instond voor de plaatselijke organisatie.

En dan met z'n allen op de foto in de nieuwe uitrusting:

In de namiddag gingen de niet-volleyballers de omgeving verkennen, terwijl de volleyballers een eerste maal een lichte beach-training afwerkten.

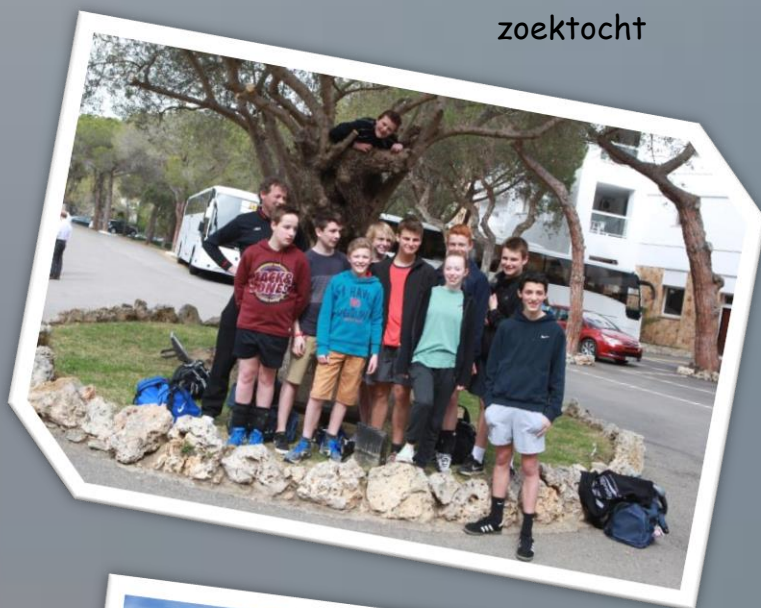

Dag 2: Op het programma stond een 2 uur durende training in de voormiddag en in de namiddag. De sportzaal bevond zich op een 10km van het hotel, waardoor onze volleyballers elke dag met de bus naar de zaal werden gebracht. Deze eerste dag gingen de ouders en andere familieleden mee met de bus en kwamen ze al wandelend terug naar het hotel. Het was een prachtige wandeling langs groene paadjes, lange zeedijken en ongelooflijk mooie baaien....

Dag 3: Terwijl onze meisjes en jongens een stevige training van 3 uren afwerkten, gingen de ouders op fiets-zoektocht

naar Palamos. Na een bezoek aan de lokale markt, hadden ze anderhalf uur

de tijd om 3 foto's in de oude stad op te sporen. Het werd een ware race tegen de klok, maar iedereen slaagde erin binnen de tijd de opdracht te vervullen. In de namiddag was het voor de Davoc Lot spelers even ontspannen: beachvolleybal op het strand.'s Avonds zijn we met zijn allen gaan supporteren voor de Rode Duivels in een 'Belgisch café'.

Dag 4: We zijn ondertussen al woensdag en vandaag staat Barcelona op het programma. Onder een stralende zon genoten we van de stad en zijn overweldigende bouwwerken en parken: La Sagrada Familia, Parc Güell, versierde bouwwerken door Gaudi, la Rambla,...

Met een open toeristenbus reden we rond om een goede indruk te krijgen van deze prachtige metropool. We hebben het bezoek afgesloten met een shopping.

's Avonds was er in het hotel Flamenco dansen

Dag 5: Een ochtendtraining voor onze volleyballers:

In de namiddag gingen we naar Girona, een prachtige studentenstad op 35 km van Playa D'Aro. Om de stad op een aangename manier te ontdekken hadden Conny en Dorianne een foto-zoektocht in elkaar gestoken. De groep werd opgedeeld in 4, de jeugd aangevuld met 2 à 3 volwassenen hadden 3 uren de tijd om 8 foto's in de stad op te sporen en er een selfie met de groep van te maken. Ook moest er een bijkomende vraag opgelost worden in verband met de gevonden plek. Ontertussen stapten Conny en Dorianne ook door de oude stad van Girona, wanneer een groep de dames spotte, mochten ze met een waterpistool beschoten worden, dit om bijkomende punten te verdienen. Het werd een super plezante namiddag...

Ondertussen genoten Niels en Koen van een terrasje op Plaza Independencia, waar ze wachtten op welke groep als eerste, tweede,... toekwam. Niels moest het bekopen met een waterbeurt... En voor het vertrek nog een laatste groepsfoto.

And the winners of the photo contest were:

Conny en Dorianne werden die avond ook in de bloemetjes gezet voor de puike organisatie van deze super stage-vakantie:

Dorianna en Connita, gracias voor de visita van Playa d'Aro en de streek. Spijtig genoeg was 't maar voor een week. Voor volgend jaar schrijven we al in voor St Tropez of nen andere all in. De jeugd vond het dik oké die gaan volgend jaar zeker mee. No time to waste. Zonder Connie en Dorianne waren we nooit in Spanje geweest.

En dan was er discobar:

En om 12h was het

1april; gelukkige verjaardag Jana ...

Dag 6: Vrijdag 1 april, laatste trainingsochtend voor onze volleyballers. In de namiddag werd er een gemengd wedstrijdje gespeeld om de stage af te sluiten.

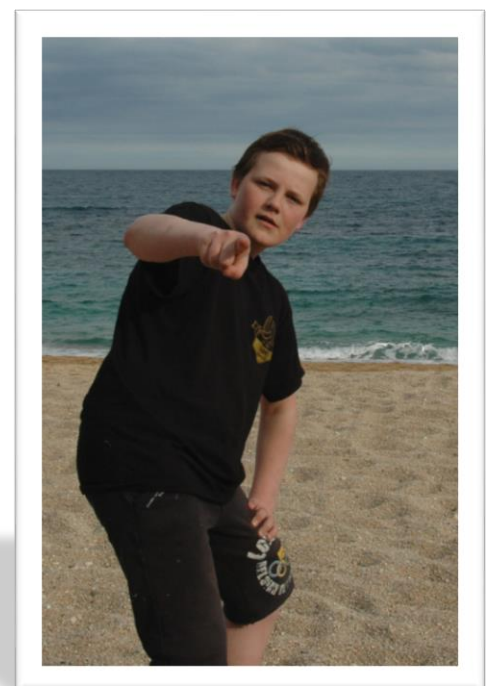
Sommigen gingen eten in 'the Friends', een leuke tent aan het strand, anderen namen het avondmaal zoals gewoonlijk in het hotel, maar nadien werd de vakantie met zijn allen afgesloten in een nabije discotheek. En vooral de volwassenen leken in grote doen...

De vakantie
was toppie..

Next year we
will be back...

Beachvolleybal tornooi in Brussel

Om beachvolleybal in Brabant te promoten organiseerde PCQ-beach team in samenwerking met Beach Brabant en Brussels Volley, een eerste beach tornooi.

Plaats van het gebeuren: Terkamerenbos in hartje Brussel.

Op 6 mei mochten jeugdploegen van Brussel, Vlaams- en Waals Brabant zich inschrijven om te proeven van deze andere manier van volleyballen:

Spelvorm 2 tegen 2, op een aangename ondergrond (zand) om te duiken, maar heel zwaar om in te bewegen (zeker na een wedstrijdje of 4), alle aanrakingen moeten onderhands, behalve als je kan aanvallen of een verdediging met de handen tegen elkaar.

DAVOC Lot was ook aanwezig met een aantal jeugdploegen in U17 en U15:

Bij de jongens:

Louis en Rune in U17:

Jonathan en Stef in U15:

2 ploegen bij de meisjes U15:

Sien en Merel:

Joke en Jana:

In een prachtig lenteweer werd het super plezierige dag en iedereen kreeg een t-shirt en een medaille (als jouw ploeg in de eerste 3 eindigde van zijn reeks) als aandenken.

Wafelverkoop

In maart organiseerden we onze jaarlijkse wafelverkoop. Met succes, getuige daarvan zijn de vele, heel veel dozen die in de kantine gestockeerd werden.

Remco De Moortel van Heren 1 verkocht de meeste dozen en mocht de daaraan verbonden prijs in ontvangst nemen.

Deze nieuwsbrief kwam tot stand met de medewerking van:

Dorianne Van Haelen
Peter Schoenmakers
Lasse De Kesel
Bruno Ravestijn
Koen Hofmans
Patrick Vieren

Alle bijdragen, suggesties en opmerkingen zijn welkom bij Patrick.Vieren@skynet.be